

**Kaksoisraamattutunnin muistiinpanot
aiheesta**

**Maria hiljentyy
ja
voitelee Jeesuksen**

Luuk. 10:38-42

Joh. 12:1-8 (+ rinn.)

(KR 1933/1938 käännös ellei toisin mainittu)

Lieksan helluntaiseurakunnassa

la 13.9.2008 klo 18.30 ja 19.30

Veikko Nieminen

Osa I: MARIA HILJENTYY

Luuk 10:38-42

1. Kaksi valmistavaa esimerkkiä hiljentyjistä: Jeesus ja Daavid

1.1. Jeesus hiljentyjänä

37. Ja hän opetti päivät pyhäkössä, mutta öiksi hän lähti pois ja vietti ne vuorella, jota kutsutaan Öljymäeksi.

38. Ja kaikki kansa tuli varhain aamuisin hänen tykönsä pyhäkköön kuulemaan häntä. (Luuk 21:37- 38)

Jeesus siis hiljentyi Isän kasvojen edessä. Miksi?

19. Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi itsestäänsä mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän; sillä mitä Isä tekee, sitä myös Poika samoin tekee.

20. Sillä Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaikki, mitä hän itse tekee; ja hän on näyttävä hänelle suurempia tekoja kuin nämä, niin että te ihmettelette. (Joh 5: 19-20)

30. En minä itsestäni voi mitään tehdä. Niinkuin minä kuulen, niin minä tuomitsen; ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en kysy omaa tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt. (5:30)

Jeesus sai hiljentymisessään Isältä ohjeet. Isä näytti, Isä puhui ja Isän valmiit teot odottivat Poikaa.

Jeesuksen elämä onkin esikuvana ja esimerkkinä meille oikeaan hiljentymiseen. Meilläkin on Jumalan meille edeltä valmistamat teot (Ef 2:10), jotka toteutuvat elämässämme samalla tavalla hiljentymisen, Herran kasvojen edessä viipymisen, kautta.

1.2. Daavid hiljentyjänä

7. Hiljenny Herran edessä ja odota häntä. (Ps 37:7 Daavidin virsi)

Nämä olivat kovia kokeneen miehen, Daavidin sanat. Hän oli päässyt sisälle "hiljentymisen salaisuuteen":

Daavid jaksoi odottaa kutsumuksensa toteutumisen suhteen useita vuosia Jumalan aikaa, Jumalan valmiita tekoja valtaistuimelle astumisessa (D:n lähimmät miehet eivät jaksaneet odottaa!).

Myös käydessään taisteluun Daavid malttoi hiljentyä ja kysyä Herran mieltä. Otamme tästä esimerkin:

Erään kerran filistealaiset kokoontuivat tiettyyn paikkaan sotiakseen juuri kuninkaaksi voideltua Daavidia vastaan. Mitä Daavid tekee?

19. kysyi Daavid Herralta: "Menenkö minä filistealaisia vastaan? Annatko sinä heidät minun käsiini?" Ja Herra sanoi Daavidille: "Mene, sillä minä annan filistealaiset sinun käsiisi." (2. Sam 5:19)

Ja Daavid meni ja voitti heidät.

Mutta heti tämän jälkeen kerrotaan kuin sama vihollinen kokoontuu täsmälleen samaan paikkaan uudelleen sotimaan Daavidia vastaan. Mitä me tekisimme? Toimisimme melko varmasti entisillä ohjeilla, jotka olivat tuoneet voiton, sillä olihan tilanne täysin sama. Mutta mitä teki Daavid? Hän ei halua toimia vanhan kaavan mukaan, vaan jälleen hän asettuu Herran eteen ja kysyy Hänen mieltään. Ja mitä Herra nyt vastasikaan:

23. ... "Älä mene heitä vastaan, vaan kierrä heidät takaapäin ja hyökkää heidän kimppuunsa balsamipuiden puolelta.

24. *Ja kun kuulet astunnan kahinan balsamipuiden latvoista, niin ryntää nopeasti, sillä silloin Herra on käynyt sinun edelläsi tuhotakseen filistealaisten leirin." Daavid teki, niinkuin Herra oli häntä käskenyt; ja hän voitti filistealaiset (5:23-24)*

Herra antoi nyt voiton aivan uudenlaisen strategian kautta.

Kun ihminen toimii, niin hän toimii mielellään entisten kaavojen mukaan, mutta kun Jumala toimii, niin Hän toimii luovalla, elävällä ja monimuotoisella tavalla (esim. **1. Kor 12:4-6** " *Armolahjat ovat moninaiset ... seurakuntavirat ovat moninaiset ... voimavaikutukset ovat moninaiset*"), mutta kuitenkin aina sopusoinnussa Raamatun sanan kanssa. Ja kun Jumala rakentaa, niin Hän rakentaa elävistä, monimuotoisista kivistä temppelinsä (1. Piet 2:5), mutta kun jäykistyneet kirkkokunnat ja kuolleet uskonnot rakentavat, niin he käyttävät "*tiiltä kivenä*" (**1. Moos 11:3**).

Myös Daavidin elämän esimerkit ovat kehotus ja malli meillekin hiljentymiseen!

2. Kertomuksessa palvelemiseen ja hiljentymiseen nähden kolmenlaisia ihmisiä

Palaamme lukemaamme tekstiin. Tuona päivänä tekstimme kodissa oli Herran palvelemiseen ja hiljentymiseen nähden kolmenlaisia ihmisiä:

2.1. Ei palvellut Herraa eikä hiljentynyt: näyttäisi olevan useita

Ensimmäisen ryhmän muodosti henkilöt, jotka eivät hiljentyneet Herran edessä eivätkä palvelleet Häntä. Ja näitä näyttäisi olevan useita, arvattavasti enemmistö opetuslapsista.

Se, että ei palvella Herraa eikä hiljentynyt Hänen edessään, voi johtua siitä, että ollaan totaalisesti toimeettomia ja passiivisia tai ihmisillä oli mielenkiinto ja kiire vain omissa toimissaan. Mutta tällaisella elämällä ei ole siunausta:

19. Te odotatte paljoo, mutta se menee vähiin. Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan sen pois. Minkätähden? sanoo Herra Sebaot. Minun huoneeni tähden, kun se on rauniona ja te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi. (Hag 1:9)

Olemmeko me toimeettomia ja laiskoja vai olemmeko me ahkeria ja toimeliaita - mutta vain omissa toimissamme ja asioissamme?

2.2. Palveli Herraa kätten toimin mutta ei hiljentynyt : Martta

Toisen ryhmän muodosti henkilö, joka palveli Herraa kätten toimin, mutta ei hiljentynyt Herran edessä: tällainen henkilö oli Martta.

Tarkastelemme hetken Martan toimintaa ja muuta häneen liittyvää.

(1) Martta teki oikeita asioita ja hän teki ne Jeesukselle

Jeesus rakasti Marttaa (Joh 11:5) ja Martta rakasti selvästi Jeesusta. Valmistaessaan aterialla Martta palveli siinä, mikä oli oikein ja välttämätöntä. On selvää, että Jeesus opetuslapsineen nautti pöydän antimista. Ja kaikesta näemme, kuinka Martta oli parhaimmillaan juuri tämän laatussa palvelutehtävässä, se oli hänen omimman armolahjansa käyttämistä (Luuk 10:38,40; Joh 12:2).

Palvellessaan Martta teki siis oikeita asioita ja hän teki ne sydämestään Jeesukselle.

(2) Martta teki palvelutoimessaan myös virheitä

Martta teki palvelutoimessaan kuitenkin myös muutamia virheitä.

(a) Martan palvelua ilmentävät sanat "*puuhasi monissa palvelustoimissa*" (**10:40**) kuuluvat alkukielen mukaan "vetää kaikkialle, eri suuntiin, keskittymättä mihinkään" (NOVUM) ja erään toisen lähteen mukaan sanat merkitsevät "vetää sinne tänne, riuhtoa, joutua rientämään edestakaisin". Ja Jeesuksen sanojen "*moninaisista sinä huolehdi ja hätäile!*" (**10:41**) takana on kreikan kielen käsitteet "murehtia, huolehtia levottomuutta ja ahdistusta tuntien" (NOVUM).

Martan hallitsematon kiire ja mielen hajaantuminen johtui siitä, että hän itse oli asettanut tavoitteensa liian korkealla. Martta halusi kunnianhimoisesti pitää kiinni huippukokin maineestaan. Jeesus ei vaatinut häneltä niin moninaista, sillä "*tarpeellisia on vähän, tahi yksi ainoa*" (**10:42**). Vähempi olisi riittänyt, silloin Martalle olisi jäänyt aikaa myös itsensä rauhoittamiseen ja ravitsemiseen hiljentyessä Jeesuksen läsnäolossa, sillä "*ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta*" (**Matt 4:4**), mutta nyt tätä aikaa ei jäänyt. Martta touhusi vauhtisokeudessaan.

Meillekin voi tulla vauhtisokeutta. Juoksemme joka suuntaan kykenemättä keskittymään mihinkään. Täyteen ahdettu kalenterimme voi olla jopa rehvastelun aine. Mutta niin kuin Herra ojensi Marttaa hiljentymisen puutteesta, samoin Hän haluaa sanoa meille:

29. Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yltäkyllin.

30. Nuorukaiset väsyvät ja näännyvät, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat;

31. mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy. (**Jes 40:29 – 31**)

15. Sillä näin sanoo Herra, Herra, Israelin Pyhä: Kääntymällä ja pysymällä hiljaa te pelastutte, rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyytenne; mutta te ette tahtoneet,

16. vaan sanoitte: »Ei! Hevosilla me tahdomme kiittää» -- niinpä saatte kiittää pakoon. »Nopean selässä me tahdomme ratsastaa» -- niinpä ovat vainoojanne nopeat. (**Jes 30:15-16**)

Jatkuva kiire ei ole tosin aina seurausta omasta valinnasta, vaan joskus seurakunnassa muutamien hartioille sälytetään liikaa työtaakkaa ja heille ei jää enää aikaa eikä voimia henkilökohtaiseen hiljentymiseen ja sisäiseen rakentumiseen.

Tässä seurakunnan johdolla on silmälläpitämisen paikka.

(b) Martalla oli väärää mielenlaatua myös siinä, että hän näki vain oman työnsä tärkeyden eikä ymmärtänyt toisella olevaa erilaista kutsumusta ja armoitusta. Martta katsoi kaikkea oman palvelutyönsä kautta, siihen peilaten: joka oli siinä mukana, teki hyvää ja hyödyllistä, mutta joka ei ollut siinä mukana, ei tehnyt riittävästi eikä oikeita asioita. Martta tuskastuikin siskoonsa Mariaan, joka oli jättänyt hänet yksinänsä palvelemaan ja asettunut Jeesuksen jalkojen juureen kuuntelemaan.

Olen nähnyt Martan kaltaisia, jotka näkevät vain oman työmuodon ja osaavat arvostaa vain sitä. Heidän mielestään kaikkien tulisi olla mukana juuri siinä työssä, se on juuri sitä, mihin Jumala haluaa seurakunnan nyt panostavan. Mutta me emme saa kadottaa näkyvistämme terveen seurakuntaruumiin periaatetta. Paavali opettaakin:

17. Jos koko ruumis olisi silmänä, missä sitten olisi kuulo? Jos taas kokonaan kuulona, missä silloin haisti? ...

19. Vaan jos ne kaikki olisivat yhtenä jäsenenä, missä sitten ruumis olisi?

20. Mutta nytpä onkin monta jäsentä, ja ainoastaan yksi ruumis." (**1. Kor 12:17,19-20**)

Toinen työmuoto seurakunnassa ei voi olla toista arvokkaampaa vaan ne on tarkoitettu tukemaan ja täydentämään toinen toisiaan. Kunkin olisi löydettävä tässä ruumiissa oma yksilöllinen paikkansa ja palveltava siinä omalla armoituksellaan.

(c) Nämä kaksi väärää näkemystä yhdessä johtivat siihen, että Marttakin tuli vihdoinkin ja viimein Jeesuksen luokse, mutta ei kuullakseen Hänen sanojaan, vaan neuvoakseen ja käske-

äkseen Häntä:

40. ... *"Herra, etkö sinä välitä mitään siitä, että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan? Sano siis hänelle, että hän minua auttaisi."* (10:40)

Nämä Martan sanat eivät heijasta vain vihaisuutta, vaan myös kunnioituksen ja nöyryyden puutetta. Hän halusi lisätä arvovaltaansa sisarensa nähden kierrättämällä käskynsä Jeesuksen kautta - mutta tuloksetta. Martan sanat tulevatkin esimerkiksi pyynnöstä ja rukouksesta, mikä ei tule koskaan kuulluksi.

Rukouksen kuulemiselle on ehtonsa. Me emme voi ajaa kelvottomasti pyytämiämme asioita läpi taivaankaan kautta kierrättäen (Jaak 4:3). Väärien vaikuttimien pukeminen rukouksen muotoon ei tee niitä paremmaksi, eikä Jeesus –nimen liittäminen tai Raamatun jakeiden mukaan ottaminen muuta väärin vaikutteita esitettyä rukousta paremmaksi. Vain Jumalan tahdon mukaiset ja vilpittömästä sydäimestä nousevat anomiset ja pyynnöt tulevat kuulluiksi.

(3) Martan kaltaisia käytännön organisoijia tarvitaan, muuten asiat eivät luista

Negatiivisen tarkastelun jälkeen on kuitenkin syytä tehdä selväksi, että jokainen seurakunta tarvitsee ehdottomasti Martan kaltaisen armoituksen omaavia käden taitajia ja käytännön organisoijia, muuten asiat eivät luista.

(4) Ilman hiljentymistä kukaan ei jaksa

Martan kertomus osoittaa myös, ettei kukaan jaksa jatkuvasti touhuta ja palvella sortumatta toisten arvosteluun ja nurinaan ellei hän välillä käy itse ravitsemassa omaa sisäistä ihmistään Jeesuksen jalkojen juuressa.

(5) Nuhtelu johti Martan oikeaan mielenmuutokseen

Jeesuksen sanat Martalle kuulostavat kovalta, mutta Hän lausui ne mitä suurimmalla rakkaudella ja siksi ne saivat Martassa aikaan oikeaa mielenmuutosta, jonka katselemme seuraavalla tunnilla.

Lihan mielellä ojentaminen ei pelasta ketään, mutta kovatkin sanat jumalallisessa rakkautessa lausuttuna voivat saada aikaan aidon parannuksen. Paavali neuvookin:

1. *Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä* (Gal 6:1).

2.3. Palveli Herraa käsillään ja myös hiljentyi : Marja

Kolmannen ryhmän muodosti henkilö, joka palveli Herraa käsin ja "myös" hiljentyi hänen eteensä:

39. *Ja hänellä oli sisar, Maria niminen, joka asettui istumaan Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettansa.* (10:39)

(a) *"joka asettui"*: NOVUMin mukaan tässä kohti on alkutekstissä yksi lisäsana, "myös", ja näin kohta kuuluukin *"joka myös asettui istumaan"*. Myös –sana on mukana 1913 KR:ssa, Aapeli Saarisalon käännöksessä, kuningas Jaakon käännöksessä jne.

Maria oli siis ensin käsin palvelut yhdessä Martan kanssa ja sen jälkeen asettunut istumaan Jeesuksen jalkojen juureen (Aapeli Saarisalo: "Alkukielen ajatus on, että Maria sekä puuhasi tarjoilussa että myös istui kuuntelemassa Jeesuksen puhetta"). Myös Martan sanat *"sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan"* osoittavat, että Maria oli alkuun auttanut sisartaan palvelussa ja tämän jälkeen mennyt kuuntelemaan Jeesusta.

Marjan elämässä vallitsi siis tasapaino toiminnan ja hiljentymisen välillä. Kun Herra hetkeä myöhemmin puolusti Marian valintaa, niin Hän ei siis puolustanut laiskaa ja työtä karttavaa, vaan sellaista, jonka elämässä nämä kaksi olivat hyvässä tasapainossa.

Meidänkin elämässä tulee olla oikea tasapaino työn ja hiljentymisen, paikallaan olemisen ja liikkeelle lähtemisen välillä (vrt. 5. Moos 1:6-8).

(b) *"asettui istumaan"*: Sanat osoittavat, että Maria ei tullut vain käväisemään ja pyörähtämään Jeesuksen luona, vaan hän tuli jäädäkseen ja viipyäkseen - väärinymmärrettynäkin.

Pitkäjänteinen hiljentyminen ei ole lihalle mieleen, mutta jos haluamme kasvaa hengellisesti, niin meidän on opeteltava tämäkin vaikea läksy.

(c) *"Herran jalkojen juureen"*: Ei ole sattuma, että tässä sanotaan Marian asettuneen istumaan nimenomaan *"Herran"* jalkojen juureen. Eri nimet korostavat Jeesuksesta eri puolia ja Herra –nimitys korostaa Jeesuksen herruutta, kuninkuutta ja majesteettisuutta. Mielenkiintoista olisikin tutkia, mitä nimityksiä eri ihmiset Hänestä eri tilanteissa käyttivät: se paljastaisi heidän sydämensä suhteen Jeesukseen. Esim. Juudas ei koskaan puhutellut Jeesusta Her-raksi ja hänen toimintansa Jeesusta kohtaan myös osoittaa tämän arvostuksen puutteen: hän myikin Jeesuksen orjan hinnalla.

Mutta Maria asettui Herran eteen, *"kuningasten Kuninkaan ja herrain Herran"* (1. Tim 6.15; Ilm 17:14) eteen ja siksi hän alensi itsensä istumaan Jeesuksen jalkojen juureen.

Millainen Jeesus on meille, Sinulle ja minulle? Millä nimillä me voimme Häntä puhutella, mikä sija Hänellä on omassa elämässämme? Saako Hän olla meille *"kuningasten Kuninkaan ja herrain Herran"*?

Siinä ei ollut mitään epätavallista, että oppilaat asettuivat istumaan opettajansa jalkojen juureen, sillä juuri näin Paavalikin sanoi istuneensa Gamalielin opissa ollessaan (Apt 22:3), mutta se oli epätavallista, että istuja oli nainen (Maria), sillä tällaista pidettiin naisille täysin sopimattomana (vrt. Joh 4:27; Jeesuksen päivinä juutalaisen rabbin rukous oli: "Siunattu sinä Jumala, etten minä ole syntynyt naiseksi."); naiset istuivat synagogassa eri puolella kuin miehet; ...). Näin näytti myös Marttakin ajatelleen. Mutta Jeesus puolusti edessään olevaa Mari-aa eikä Hän nähnyt "naisopetuslapseudessa" mitään paheksuttavaa. Jälleen kerran Jeesus kaatoi perinteen tuomia erottavia raja-aitoja.

Varokaamme ettei meillä ole oman helluntaiperinteemme nimissä tarpeettomia raja-aitoja, jotka tulisi nopeasti kaataa.

(d) *"ja kuunteli"*: Maria ei varsinaisesti puhunut mitään, vaan paino on sanalla *"kuunteli"*.

Sen harvan kerran, kun me asetumme Herran eteen, niin yleensä me itse olemme koko ajan äänessä emmekä osaa keskittyä kuuntelemaan. Tämä siitäkkin huolimatta, että Luoja antoi meille kokonaista kaksi korvaa kuunteluun mutta vain yhden suun puhumiseen.

Kuunnella -sana merkitsee Raamatussa paljon enemmän kuin vain kuulla: kielituntijoiden mukaan kuunnella –sanaan sisältyy merkitys "kuunnella ymmärtäen, ymmärtää kuulemansa perusteella". Näin sanaparit "kuulla" ja "ymmärtää" liittyikin Raamatussa useasti yhteen siten, että oikeaan kuunteluun ja kuulemiseen liittyy erottamattomasti kuullun ymmärtäminen (Matt 15:10; Apt 8:30; ...), mutta paatuneen ihmisen vääränlaiseen kuulemiseen liittyvät sanat: *"Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö"* (**Matt 13:14**).

Ilmestyskirjan seurakunnille osoitetuissa viesteissä toistuukin seitsemän (7) kertaa sanat:

"*Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo*" (Ilm 2:7,11,17,29; 3:6,13,22) ja tämä merkitsee: se, jolla on kuulevat korvat, kuulkoon, se, jolla on ymmärtävä sydän, käsittääköön oikein. Oikealla tavalla kuulevien korvien ja ymmärtävän sydämen olemassa oleminen ei ole itsestään selvää.

Tulemme jatkossa näkemään, että Marian korva oli avattu (vrt. Jes 50:4) ja hän kuunteli niin, että hän ymmärsi sydämessään kuulemansa ja näin tästä seurasi sisäistä kasvua.

Osaammeko me kuunnella ja ymmärtää eikä vain ulkokohtaisesti kuulla jotakin.

(e) "*hänen puhettansa*": Mitä Maria siis kuunteli? "*Hänen puhettansa*", Jeesuksen sanoja ja Hänen ääntänsä.

On selvää, että ympäriltä kuului monia ääniä, mutta Marian ei kerrota kuunnelleen niitä. Hänen korvansa oli avoin vain Jeesuksen äänelle, Hänen puheelleen. On selvää, että Marian omastakin mielestä nousi monenlaisia ääniä, mutta hänen ei kerrota kuunnelleen edes niitä. Hänen korvansa oli avoin vain Jeesuksen äänelle, Hänen puheelleen.

Mekin elämme runsaan ääni-informaation keskellä, kuulemme monenlaista puhetta ja monenlaista ääntä ulkopuoleltamme ja sisäpuoleltamme. Mitä ääntä ja kenen puhetta meidän korvamme on viritetty kuuntelemaan? Kuunnelkaamme Marian tavoin vain Jeesuksen ääntä.

(f) "*että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan*": Martan syyttäessä raskaasti Maria ei edes näytä kuulevan näitä sanoja eikä siksi sanonut sanaakaan puolustaakseen itseään, vaan - Jeesuksen itsensä tavoin (1. Piet 2:23) - jätti asiansa sen haltuun, joka oikein tuomitsee.

Tämä osoittaa, että Maria oli jo ymmärtänyt kuulemaansa Jeesuksen sanat ja hän oli sisäisen kasvunsa kautta omaksunut itseensä Kristuksen mielenlaatua.

Miten on meidän kanssamme? Millä mielellä me hiljennymme? Annammeko me heti samalla mitalla ja vielä korkojen kanssa takaisin? Vai tapahtuuko meissä kasvua "*täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteyden täyden iän määrään*" (Ef 4:13).

42. ... *Maria on valinnut hyvän osan, jota ei häneltä oteta pois.* (10:42)

(a) "*on valinnut hyvän osan*": Tämän kohdan Aapeli Saarisalo kääntää sanoilla "*on valinnut hyvän annoksen*" ja näin myös useat Raamatun selittäjät kohdan ajatuksen mieltävät.

Maria oli tullut oikeaan paikkaan, Jeesuksen jalkojen juureen, ja siinä hän teki oikeaa asiaa: kuunteli Jeesuksen puhetta, Hänen opetustansa. Ja tätä kuunnellessaan Maria söi Kristuksen jakamaa elämän leipää, tätä totista ruokaa, ja ammensi Hänessä olevasta lähteestä elävää vettä, tätä totista juomaa (Joh 6:51-56; 4:10-14). Maria nautti siis Jeesuksen jalkojen juuressa hyvän annoksen, päivällisen. Maria oli oppinut ymmärtämään sen, minkä Herra olisi halunnut korpivaelluskansansakin ymmärtävän: "*että ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan ... jokaisesta sanasta, joka Herran suusta lähtee*" (5. Moos 8:3).

Tämä oli siis samalla kertaa sekä Marian hyvä osa että hänen hyvä annoksensa.

Israelin kansasta tosin todetaan surullisesti kuinka "*heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat*" (Hepr 4:2). Seuraavalla tunnilla saamme lopullisen vastauksen kysymykseen 'sulautuiko Marian kuulema Herran sana häneen?'.
.

(b) "*Maria on valinnut*": Sanat osoittavat, että Marialla oli valittavanaan useampia vaihtoehtoja, mutta hän *valitsi* niistä tämän. Hän ei ajautunut tähän sattumalta, vaan hän ponnisteli

tämän osan ja annoksen saavuttamiseksi, hän laittoi syrjään toisia vaihtoehtoja ja valitsi juuri tämän.

Silloin kun edessä on useita vaihtoehtoja, sydämemme paljastuu. Mikä on meidän valintamme? Minkä eteen me ponnistelemme ja mitä me laitamme syrjään saadaksemme hyvän osan ja annoksen hiljentymällä Jeesuksen jalkojen juuressa.

Osa 2: MARIA VOITELEE JEESUKSEN

Joh 12:1-8 (+ rinn. Matt 26:6-13 ja Mark 14:3-9)

1. Aterian ja sen ajankohta

"Kuusi päivää ennen pääsiäistä" (Joh 12:1)

Tästä alkoi ihmiskunnan historian tärkeimmän viikon tapahtumat. Vain alussa ollut luomisviikko on tapahtumissaan jotenkin verrattavissa tähän. Tämä viikko tuo eteemme kolme erilaista Jeesukseen kohdistuvaa valmistelua:

- Ylipapit ja kirjanoppineet valmistelivat Jeesuksen kiinniottamista ja tappamista (matt 26:3-5; Mark 14:1-2)
- Maria valmistelee omalla toimellaan Jeesusta hautaamista (Matt 26:12; Mark 14:8; Joh 12:7)
- Juudas valmistelee Jeesuksen kavaltamista ja kiinniottamista (Matt 26:14-16; Mark 14:10-11)

"Siellä valmistettiin hänelle ateria" (Joh 12:2)

Samaan aikaan, kun siis Jerusalemissa ja Juudaksen sydämessä punottiin juonia Jeesuksen kavaltamiseksi ja surmaamiseksi, Betaniassa Hänen ystävänsä järjestivät yhteisen hetken rakkausaterian merkeissä.

Valmistettiin –sana on monikossa (AV: "they made") ja näin sen tekemiseen osallistui useampia henkilöitä, vaikka sitten Martta yksinään palvelikin. Muistat kuinka edelliselläkin kerralla totesimme myös Marian osallistuneen ruuan valmistamiseen ja samoin näyttää olevan tilanne tässäkin.

Ateria –sana merkitsee päivän pääateriaa, joka nautittiin yleensä illalla.

2. Aterialla läsnä erilaisia henkilöitä

Kiinnitämme hetkeksi huomionamme ateriavieraisiin. Voimme jakaa heidät erilaisuutensa perusteella seitsemään (7) ryhmään. Tarkastelu on sikäli mielenkiintoista, koska he kaikki yhdessä muodostavat kuin tämän päivän seurakunnan niin erilaisine taustoineen, toimineen ja luonteenpiirteineen.

(1) Jeesus oli läsnä aterialla päähenkilönä. Ja voi sitä seurakuntaa, missä Jeesus ei ole läsnä kansansa keskellä! Sitä ei voida edes kutsua seurakunnaksi.

(2) Matteuksen evankeliumin mukaan ateria nautittiin "*pitalisen Simonin asunnossa*" (26:6).

Simon ei voinut enää olla pitalinen, koska silloin Mooseksen lain mukaan hän ei olisi voinut olla saastuttamisen uhalla toisten ihmisten kanssa tekemisissä (3. Moos 13:45-46). Hän oli siis parantunut pitaalistaan ja hänen parantajansa ei voinut olla kukaan muu kuin Jeesus. Häntä kutsuttiinkin pitaliseksi vain todistamaan ja muistuttamaan kaiken aikaa Jumalan parantavasta voimasta hänen elämässään. Varmaankin yksi kiitoksen aihe pöydässä oli hänen parantumisensa. Ehkä myös ateriaa nautittiin Simonin kodissa hänen parantumisensa kunniaksi.

Pitali kuvaa Raamatussa osuvasti syntiä ja tässä mielessä me kaikki olemme olleet pitalisia,

mutta kohdatessamme Jeesuksen me olemme saaneet puhdistuksen synneistämme. Ja tänä päivänä me olemme ateriyhteydessä Herramme kanssa Simonin tavoin.

Me olemme siis pitalista parantuneen Simonin kaltaisia.

(3) *"Lasarus oli yksi niistä, jotka olivat aterialla"* (Joh 12:2)

Lasarus oli kuollut, mutta Jeesus oli herättänyt hänet kuolleista. Lasarus merkitsee "Jumala on auttanut" ja totisesti hän sai kokea nimensä mukaista apua Jumalalta. Aterialla oleva Lasarus todistikin läsnäolollaan Jeesuksen olevan elämän ruhtinaan. Ei ole vaikea arvata, mikä oli toinen keskustelun ja kiitoksen aihe tuona iltana: aterialla nautittiin varmaan myös neljä päivää haudassa olleen Lasarusen kuolleista herättämisen kunniaksi.

Lasarus opettaa meille, kuinka meidänkin hengellisesti kuolleiden mutta Kristuksen eläväksi tekemien (*"Ja Jumala on eläväksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne...on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläväksi Kristuksen kanssa"*, Ef 2:1,5) tulee rientää samaan pöytään Kristuksen kanssa. Ja eikä näin vain oman sydämemme tasolla (Ilm 3:20), vaan myös yhdessä toisten kanssa seurakunnan keskelle (*"älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme (ei ole vain ns. asiakokous!), niinkuin muutamien on tapana, vaan kehoittakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän"*, Hepr 10:25).

Me olemme näin kuolleista herätetyn Lasarusen kaltaisia.

(4) Juudas Iskariot ja **(5)** muut Jeesuksen opetuslapset

Aterialla oli myös Juudas ja muut Jeesuksen opetuslapset, mutta teemme heistä muutamia huomioita myöhemmin.

Valitettavasti myös seurakunnissamme Juudaksen kaltaisia henkilöitä ...

(6) *"ja Martta palveli"* (Joh 12:2)

Martta oli jälleen oman armoituksensa mukaisesti tutulla paikallaan palvelemissa niin kuin aikaisemminkin, mutta nyt hän palveli uudistuneella mielellä: hän ei enää nurissut siitä, mitä Maria teki eikä hän vaatinut Jeesustakaan puuttumaan mitenkään Marian hyvin poikkeavaan tekemiseen.

Martta onkin hyvä esimerkki henkilöstä, joka nuhteita saaneena (Luuk 10:41) ei vetäytynyt loukkaantuneena syrjään, vaan viisastuneena, entistä innokkaampana ja paremmassa hengessä oli jälleen palvelemissa Jeesusta.

Siedämmekö me minkäänlaista neuvomista ja ojentamista omassa palvelutyössämme seurakunnan keskellä? Miten herkästi me jätämme paikkamme loukkaantuneina ja alamme jopa vuosien mittaisen jurnuttamisen jossakin sivussa. Mutta katsokaamme Marttaa ja oppikaamme hänestä tässä kohti.

Martan esimerkki osoittaa myös, kuinka ihmistä ei pidä lopullisesti tuomita yhden ylilyönnin ja rajunkaan epähengellisen käyttäytymisen johdosta. Hän voi siitä nousta ja astua esiin Martan tavoin entistä vahvempaan ja entistä ehyempään.

Osaammehan me tällöin antaa anteeksi ja unohtaa? Näin Jumala ainakin tekee.

Muuten Martan palvelusta käytetty sana on "diakoneo" ja näin Martta tulikin kuin malliksi UT:n pöytäpalvelua toimittavalle diakonialle (Apt 6:1s.). Ja seurakunta tarvitsee aina Martan kaltaisia diakoneja.

(7) "Niin Maria ..." (Joh 12:3)

Me löydämme myös Marian tutulla paikallaan Jeesuksen jalkojen juuressa. Mariasta on Raamatussa maalattu meille kolme kuvaa (Luuk 10:39; Joh 10:19; 12: 3), joissa kaikissa hän on Jeesuksen jalkojen juuressa. Siis aina, kun me näemme Marian, hän on polvillaan Jeesuksen edessä.

Mistä asennosta tai mitä tekemästä meidät tunnustetaan tai jälkeen päin muistetaan?

Voi seurakuntaa, jossa ei ole Marian kaltaisia henkilöitä!

3. Maria voitelee Jeesuksen

"Niin Maria otti ... nardusvoidetta" (Joh 12:3)

Öljymäki, missä kasvoi runsaasti oliivipuita ja missä puun marjoista puristettiin (Getsemane = "öljypuristin") oliiviöljyä, oli aivan lähellä Betaniaa, mutta tavallinen oliiviöljy ei kelvannut Marialla, vaan hän etsi käsiinsä nardusöljyä, nardusvoidetta. Vain paras ja arvokkain oli kyllin hyvää Jeesukselle.

Eteerinen nardusvoide valmistettiin Pohjois-Intiassa Himalajan rinteillä kasvavan kasvin juurakosta ja joskus sen kuoresta. Se oli nestemäistä, helposti juoksevaa ja tunnettua suloisesta tuoksustaan:

12. *"Kuninkaan istuessa pöydässään tuoksui minun nardukseni kaiken aikaa.* (KV 1:12)

"naulan" (Joh 12:3)

Maria käytti Jeesuksen voiteluun naulan verran voidetta (Joh 12:1) eli n. 325 g, joten sitä riitti runsaasti sekä päähän että jalkoihin. Näyttääkin siltä, että Maria aloitti voiteen vuodattamisen Jeesuksen päähän ja antoi voiteen valua koko Hänen ruumiilleen aina jalkoihin saakka.

Vrt.

Jeesuksen kuoltua Nikodeemus *"toi mirhan ja aloen seosta noin sata naulaa"* eli 100 kertaa enemmän kuin Maria ja voiteli sillä Jeesuksen ruumiin käärinliinojen kera (Joh 19:39-40). Kuivuessaan seos kovettui ja muodosti Jeesuksen ruumiin ympärille käärinliinoista kovan kotelon, minkä sisästä Jeesus tuli ylösnousemushetkellään yliluonnollisesti ulos koteloa murtamatta (20:5-8).

"oikeata" (Joh 12:3)

Tässä painotetaan öljyn olleen oikeata ja aitoa väärennetyn ja epäaidon vastakohtana.

Raamattu puhuu paljon öljystä. Tarkoitukselliseksi tämän tekee se, että Raamatussa öljy edustaa hyvin usein henkeä, hyvää tai pahaa. Puhutaankin Jumalalle pyhitetystä öljystä (2. Moos 30:25) ja tätä jäljittelevästä öljystä (30:33), puhutaan öljyn oikeasta käytöstä ja sen väärästä käytöstä.

Jumalalle kuuluvan öljyn sanotaan olleen pyhää (PS 89:21), puhdasta (2. Moos 27:20), tuoretta (Ps 92:11), iloa tuottavaa (Ps 45:8; Hepr 1:9) jne. Nämä ovatkin keskeisiä Pyhän Hengen ominaisuuksia. Tekstimme täydentää sen olevan oikeata, aitoa ja väärentämätöntä.

Marja osasi siis öljyä valitessaan erottaa oikean väärästä, epäaidon aidosta - koska hän oli niin pitkään viipynyt Jeesuksen jalkojen juuressa.

Näinä karismaattisina aikoina on syytä olla tarkkana mikä henki ja innoituksen lähde kulloin-

kin on vaikuttamassa. Siksi meille kuuluukin kehoitus:

1. *Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan. (1. Joh 4:1)*

Raamatun mukaan esimerkiksi profeetan on mahdollista saada sanomaansa voitellunsa ja innoituksensa kolmesta lähteestä:

(1) aito Pyhä Henki voitelijana, vaikuttajana ja innoittajana (1. Kor 12)

(2) oman sielunelämä innoittajana, **Hes 13:**

j. 2 *"ovat profeettoja oman sydämensä voimasta"*

j. 3 *"seuraavat omaa henkeänsä"*

j.17 *"joutuvat hurmoksiin oman sydämensä voimasta"*

(3) valheen henki sanoman antajana: kuningas Ahabin 400 profeettaa ennustivat väärin valheen hengen vaikutuksesta (1. Kun 22:22)

Aito PH:n innoittamaan sanomakin värityy toisinaan enemmän tai vähemmän ihmisen omalla ja siksi meitä kehoitetaan arvostelemaan profetiat (1. Kor 14:29). Ja koko "Suomen Sii-onia" ajatellen löytyy myös valheen hengen esiintuomia sanomia.

Meillä on eri välineitä profetian aitouden tutkimiseen: on erillinen armolahja *"arvostella henkiä"* eli *"kyky erottaa eri henget toisistaan"* (1. Kor 12:10), profeetan oman elämän hedelmät antavat myös lahjomattomia viitteitä hänen sanomastaan (Matt 7:15-16). Lisäksi Jumalasta tullut profetia aina toteutuu (5. Moos 18:21-22; Jer 1:12; 28:9) eikä se ole koskaan ristiriidassa Kirjoitetun Sanan kanssa (Jer 23:22; Mark 3:24-25; Ilm 19.10) jne. Nostan esiin kuitenkin vielä yhden: *"mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joiden aistit tottumukselta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta"* (**Hepr 5:14**) - hyvän ja pahan, aidon ja epäaidon erottaminen on paljolti siis kasvukysymys!

Kaikesta vajavuudesta huolimatta meidän tulee tavoitella profetoimisen lahjaa ja kannustaa kaikin voimin sen käyttämistä seurakunnissamme (1. Kor 14:1,39; 1. Tess 5:20).

"kallisarvoista" (Joh 12:3)

Aito nardusvoide oli kallisarvoista. Tämän pullon hinnaksi sanottiinkin yli 300 denaria (Mark 14:5) eli työmiehen vuoden palkka (Matt 20:2 yksi denari oli päiväpalkka).

Kalliita voiteita pidettiin usein sijoituskohteina, koska ne veivät vähän tilaa ja olivat haluttuina helppoja myydä eteenpäin. Niitä säilytettiin myös perhekalleuksina sukupolvelta toiselle, äidiltä tyttärelle. Voide saattoikin olla äidin lahja Marialle käytettäväksi hääpäivänä. Jos tuo hääpäivä jäi Marialta tässä ajassa kokematta, niin kerran häntä kuitenkin odotti Kristukselle kihlattuna morsiamena suuri hääpäivä - ja siitä kuin ennakkona hän käyttikin tuon voiteen nyt.

Kallisarvoista –sana esiintyy UT:ssa vain kaksi kertaa: tässä ja **Matt 13:46**, missä puhutaan *"kallisarvoisesta helmestä"*, jonka ostamiseksi oli myytävä kaikki. Olipa Marja saanut tai hankkinut voiteen kuinka tahansa, niin on selvää, että antaessaan tämän uhrauksen Jeesukselle hän antoi siinä kaikkensa. Maria katsoi, että vain paras ja arvokkain on riittävän hyvää Jeesukselle, vain kaikki on tarpeeksi paljon Hänelle. Maria toimi ihmisten mielestä tuhlaavasti ja tyhmästi - mutta ei Jeesuksen.

Aabraham luovutti Jumalalle kalleimpansa ja rakkaimpansa, lisak-poikansa, Hanna antoi Herralle esikoispoikansa Samuelin ja köyhä leski pani uhriarkkuun *"kaiken, mitä hänellä oli, koko elämisensä"* (**Mark 12:44**). Niin antoi Mariakin.

Missä meidän antamisen ja uhraamisen kipuraja kulkee? Mitä me olemme valmiita antamaan? Vain ne, jotka ovat viipyneet Herran jalkojen juuressa ymmärtävät mistä on kysymys ja ovat valmiita antamaan kalliin uhrin ja olemaan itse kokonaisuhrina.

”rikkoi alabasteripullon” (Mark 14:3)

Alabasteri oli läpikuultavaa, kevyttä marmoria, jota tuotiin Egyptistä. Sitä tehtyjä pulloja käytettiin voiteiden säilytykseen. Suljettu pullo esti öljyä pilaantumasta.

Marian tekoon liittyy kaksi muinaista Itämaista tapaa. Ensimmäinen oli astian (lasin) rikkominen. Kun merkittävä henkilö aterioi kodissa, usein astia (lasi), jota hän oli käyttänyt, rikottiin ja näin estettiin vähäarvoisempaa käyttämästä sitä myöhemmin. Tämä saattoi olla Marian mielessä hänen rikkoessaan pullon: sitä ei voida enää käyttämään halvempaan tarkoitukseen.

Toinen tapa liittyi hautausmenoihin. Kuoleman jälkeen ruumis pestiin ja voideltiin ja pullo, joka oli sisältänyt tuoksuvan balsamivoiteen, rikottiin ja palaset haudattiin yhdessä vainajan kanssa hautaan. Ehkä tämäkin oli Marian mielessä ja ehkä tämä oli myös Jeesuksenkin mielessä Hänen sanoessaan Marian voidelleen Hänen ruumiinsa nimenomaan hautaamista varten (Matt 26:12).

Maria rikkoi pullon myös siksi, että hän voisi vuodattaa siitä jokaisen öljypisaran. Rikkominen osoitti näin sen, että pullon koko sisältö oli annettu Jeesukselle. Tämä oli Marian kokonaisuuhri Jumalalle (Ps 51:21).

Miten on meidän kanssamme? Me olemme usein valmiita luovuttamaan Jumalalla vain osan sydäntämme, elämäämme, varojamme. Me haluamme säilyttää määräämisvaltaa siihen, mitä meillä on, emmekä halua luovuttaa kaikkea Herralle – vaikka meidän tulisi.

19. Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppele, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat?

20. Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne. (1. Kor 6:19-20)

14. Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet;

15. ja hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut. (2. Kor 5:14-15)

Voiteen käyttöön ottaminen pullon rikkomisen kautta tuli eittämättä myös havaintokuvaksi Kristuksen antamasta uhrista: Hänen ruumiinsa tuli ensin ristillä murtaa ja vasta tämän jälkeen Pyhä Henki saattoi vuotaa helluntaipäivänä opetuslapsijoukon eli Kristuksen ruumiin päälle! Mutta tällä rikkomisella Maria myös halusi varmaankin viestiä, kuinka hänkin on valmis käymään särkymisen ja murtumisen tien siunauksen eteenpäin leviämiseksi.

Meidänkin tulee koko kolminaisuutemme osalta särkyä ja murtua, käydä nisunjyvän tie ...

”vuodatti voiteen hänen päähänsä” (Mark 12:3)... ”ja voiteli Jeesuksen jalat” (Joh 12:3)

Arvokkaan vieraan saapuessa kylään oli tapana, että talon palvelija pesi vieraan jalat vedellä ja sipaisi kevyesti tuoksuvoidetta hänen päähänsä (Luuk 7:44-46). Voiteen tuoksu kulkikin päiväkausia hänen mukanaan muistuttamassa saamastaan vieraanvaraisuudestaan.

Mutta tässä Maria meni suuressa rakkaudessaan paljon pidemmälle: öljyn sipaisun sijaan hän kaataa suoraan pullosta öljyä Jeesuksen päähän ja jalkojen vedellä pesemisen sijaan hän voitelee Jeesuksen jalat hajuvoiteella. Samalla Maria nöyrtyy ja asettuu halvimman orjan paikalle. Hänellä oli Kristuksen palvelevaa mielenlaatua (Joh 13:4s.).

Niin kuin Marian käyttämä öljy oli aitoa ja kallista, samoin Marian osoittama rakkaus oli aitoa ja harvinaista.

Laajennamme nyt kuvaa öljyllä voitelemisesta:

Raamattu tuntee erityisesti kolme "virkaa", joihin ihminen asetettiin voitelun kautta: **(1)** kuninkaan virka (Saul, 1. Sam 10:1, Daavid, 16:13, Salomo, 1. Kun 1:39; 1. Aik 29:22; ...), **(2)** profeetan virka (Elia sai tehtäväksi voidella Elisan seuraajakseen, 1. Kun 19:16) ja **(3)** papin virka (2. Moos 29:21); erityisesti ylimmäinen pappi voideltiin tehtävänsä (2. Moos 29:7; Ps 133:2). Lisäksi **(4)** kunniallisen vainajan ruumis voideltiin ennen hautaamistaan öljyllä (Joh 19:39-40; Luuk 23:56; Mark 16:1).

Kohdistan kolmessa ensimmäisessä voitelutapauksessa tarkastelun neljään ryhmään: Jumaan, Jeesuksen aikaisiin juutalaisiin, Mariaan ja meihin. Neljättä katsomme myöhemmin.

(1) Jeesuksen voitelu kuninkaaksi

Raamattu julistaa Jeesuksen olevan kuningasten Kuningas ja herrain Herra (1. Tim 6:15; Ilm 17:14; 19:16). Jeesus omistikin itselleen Messias-ennustuksen sanat: "*Herran Henki on minun päälläni, sillä Hän on voidellut minut ...*" (**Luuk 4:18**). Heprean "Messias" ja kreikan "Kristus" merkitsee yhtä ja samaa: "voideltu (kuningas)". Jeesus Messiaana oli ja on siis Jumalan voitelema kuningas.

Kuningas oli valtakunnassaan kaiken pää, hallitsija, johtaja ja ylin tuomari. Kaikki olivat hänen valtansa alle alistettuja ja jokaisen polven piti notkistuman hänen eteensä (Fil 2:10-11). Kuitenkin vain harvat Jeesuksen aikalaisista tunnustivat Hänen kuninkuutensa: he kyllä polvistuivat Hänen eteensä, mutta pilkaten (Matt 27:29), he huusivat kuorossa "*Vie pois, vie pois, ristiinnaulitse hänet! ... Ei meillä ole kuningasta, vaan keisari.*" (**Joh 19:15**).

Mutta Maria oli erilainen. Maria puhutteli Jeesusta "Herraksi" (Joh 11:32; vrt. Luuk 10:39) ja tämä osoittaa sen, että kun Maria voiteli Jeesuksen pään öljyllä, hän voiteli Jeesuksen omaksi Herrakseen ja kuninkaakseen, hän tunnusti Jeesuksen sydämensä ja koko elämänsä ainoaksi valtiaaksi, hän halusi tunnustautua Jumalan valtakunnan kansalaiseksi, Kristuksen seuraajaksi.

Johanneksen mukaan (Joh 12:12s.) Jeesus lähti seuraavana päivänä ratsastamaan aasilla Betaniasta kohti Jerusalemiä. Ja kun sinä näet kansan levittävän vaatteitaan tielle ja kuulet kuningashuudon "*Hoosianna Daavidin Pojalle!*" (**Matt 21:9**), niin huomaa: ratsastajan päässä oli kuninkaallinen voitelu yhden ihmisen, Marian, teon seurauksena. Kuninkaanhan piti olla voideltu kruunajaishetkellään.

Olemmeko me henkilökohtaisesti voidelleet Kristuksen kuninkaamme ja Herraksemme sanan täydessä merkityksessä? Istuuko yksin Hän sydämemme valtaistuimella, onko Hän meidän elämämme hallitsija ...?

(2) Jeesuksen voitelu profeetaksi

Jeesus oli Jumalan koko ihmiskunnalle edeltäpäin lupaama erityinen profeetta (5. Moos 18:15,18-19; Apt 3:22-24). Hänen profeettatoimensa kaksi tunnuspiirrettä olivat: Hän "*oli profeetta, voimallinen teossa ja sanassa*" (**Luuk 24:19**).

Jeesuksen aikalaiset eivät juurikaan tunnustaneet Häntä tällaiseksi profeetaksi. He sanoivatkin Hänen ajavan ulos riivaajia riivaajain päämiehen voimalla (Matt 9:34) eivätkä he uskoneet Hänen sanojensa olevan Jumalan sanoja (Joh 5:24,37-47; 8:37,43,52-53; 12:37-40).

Mutta Maria voiteli tässä Jeesuksen samalla myös Jumalan antamaksi ainutlaatuiseksi profeetakseen. Lasaruksen kuolleista herättämisen kautta Maria oli saanut vakuutuksen Jeesuksen jumalallisesta voimasta ja ollessaan Jeesuksen jalkojen juuressa "*kuunnellen hänen puhettansa*" (**Luuk 10:39**) hän osoitti uskovansa Jeesukseen Jumalan iankaikkisen Sanan välittäjänä.

Olemmeko me voidelleet Jeesuksen profeetaksemme? Uskommeko me oikeasti, että Hänen voimansa voi ilmetä vielä tänäkin päivänä ihmein ja tunnusteoin seurakuntansa keskellä? Ja uskommeko me loppuun asti, että kirjoitettu Sana, Raamattu, on kokonansa Jumalan Sanaa,

Jumalan koko ja täydellinen ilmoitus meille ihmisille?

(3) Jeesuksen tunnustaminen ylimmäiseksi papiksi

Jeesus oli Jumalan valitsema ylimmäinen pappi (Hepr 5:5-10; ...). Ja Golgatan suurena sovintopäivänä (kts. 3. Moos 16) Hän ylimmäisenä pappina laski oman elämänsä, itsensä, alttarille lopullisena ja riittävänä uhrina ja riittävänä uhrina (9:11-26; 1. Piet 1:18-19) koko maailman syntien edestä (Joh 1:29). Ja ylimmäisenä pappina Hän on nyt taivaassa suuri esirukousoilijanamme (Hepr 7:25) ja täydellinen vajavaisuuksiemme ymmärtäjä (2:17-18; 4:15s.).

Mutta juutalaiset hylkäsivät Kristuksessa tulleen Uuden liiton ja uuden Melkisedekin järjestyksen mukaisen pappeuden uusine lakeineen (Hepr 7:11-22). He tuomitsivat Jeesuksen kuolemaan yhdessä ylipappiensa kanssa (Mark 14:63-64) ja jäivät vanhaan (Apt 4:5-17; ...).

Uskon näin, että voidellessaan Jeesuksen hautaamistaan varten (Mark 14:8) Maria voiteli Jeesuksen myös ylimmäiseksi papikseen, omaksi uhrikseen. Maria toimi jumalallisen näyn innoittamana ja ohjaamana ... Maria oli viipynyt Jeesuksen jalkojen juuressa ja siksi hän ymmärsi ja käsitti tämänkin.

Mutta painava kysymys kuuluu: Olemmeko me voidelleet Jeesuksen ylimmäiseksi papiksemme? Sanot, että ilman muuta, mutta onko asia todella näin kaikilta osin? Onko meillä tässä vielä tarkistamisen ja kasvamisen paikka? Ajattelen, että on.

Nimittäin pappeuden muuttuessa tapahtunut lain muutos (Hepr 7:11-12) lakkautti yhden tilapäiseksi tarkoitetun aikakauden ja aloitti toisen koskaan päättymättömän, se siirsi syrjään vanhan voimattomana ja hyödyttömänä ja pystytti tilalle uuden ja paremmille lupauksille perustetun (Hepr 8:6-7,13; 7.18-19; 9:9s.; Room 10:4; 2. Kor 5:17). Uusi laki ja uusi pappeus haluaa siirtää meidät VL → UL, Siinai → Siion, laki → armo, oma työ ja ponnistus → Kristuksen täytetty työ ja taivaallinen sapatinlepo Hänessä!

Oletko siis voidellut Kristuksen ylimmäiseksi papiksesi?

”ja pyyhki ne hiuksillaan” (Joh 12:3)

Maria ei vain voidellut Jeesuksen jalkoja, vaan hän myös orjan nöyryyttä osoittaen pyyhki ne hiuksillaan. Tämä merkitsi myös sitä, että hän joutui päästämään hiuksensa auki, mitä juutalainen nainen harvoin, jos koskaan, teki vieraiden miesten läsnä ollessa (vrt. 4. Moos 5:12s.). Mutta Maria ei välittänyt siitä, mitä muut hänestä ajattelivat, hän halusi osoittaa Jeesukselle, kuinka paljon hän Häntä rakasti ja kunnioitti.

Vieläkin todellinen Herran palvoja voi joutua toisten kummastelun kohteeksi ...

Vielä toinen huomio Marian hiusten aukipäästämisestä: Samoin kuin Maria teki Jeesuksen ruumiin voitelemisen hautaamista varten etuajassa, ennen kuolemaa, samoin päästämällä hiuksensa auki kuin hunnuksi, Maria astui etuajassa VL:n säädöksistä UL:n ilmoituksen puolelle:

15. ja että jos vaimolla on pitkät hiukset, se on hänelle kunniaksi? Sillä ovathan hiukset annettut hänelle hunnuksi. (1. Kor 11:15)

Maria pyyhki siis hiuksillaan Jeesuksen voidellut jalat. Näetkö mitä nyt tapahtui? Sama aito ja kallisarvoinen öljy, joka oli Jeesuksen pään päällä, tuli nyt myös Marian pään päälle! Ja tuosta hetkestä alkaen tuossa huoneessa oli kaksi voideltua henkilöä, Jeesus ja Maria.

On olemassa kaikenlaisia konsteja voidelluksi tulemiseen, mutta Marian esimerkissä on annettu meille Raamatun oma malli voidelluksi tulemiseen! Jos sinulle on oikeasti voideltu Kristus, niin silloin sinäkin itse voit tulla voidelluksi. Mutta oletko valmis käymään saman tien kuin Maria tullaksesi voidelluksi?

”ja huone tuli täyteen voiteen tuoksua” (Joh 12:3)

Nämä sanat kerrotaan vasta sen jälkeen, kun Maria oli voidellut Jeesuksen ja kun hän itse oli tullut voidelluksi, kun hän kantoi olemuksessaan ”Kristuksen tuoksua”.

Meidänkin tulisi olla Kristuksen tuoksun kantajia:

14. Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!

15. Sillä me olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle sekä pelastuvien että kadotukseen joutuvien joukossa:

16. näille tosin kuoleman haju kuolemaksi, mutta noille elämän tuoksu elämäksi. (2. Kor 2:14-16)

[Tapana oli polttaa suitsuketta sen reitin varrella, jota voittosaattokulkue, jossa oli voittajia ja voitettuja vankeja, marssi. (NOVUM).

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin julistus vaikuttaa kahdella tavalla. Ihmiset, jotka hylkäävät sen, joutuvat kadotukseen, kun taas siihen uskovat pelastuvat. (NOVUM)]

Raamattu puhuu muuallakin ”suloisesta tuoksusta”, sen aikaan saamisesta, ja kiitosuhrin uuraamisesta:

18. Olen nyt saanut kaikkea, jopa ylenpalttisesti; minulla on yllinkyllin, saatuaani Epafroditukselta teidän lähetyksenne, joka on "suloinen tuoksu", otollinen, Jumalalle mieluinen uhri. (Fil 4:18)

Paavali ei ottanut lahjaa vastaan vain tervehdyksenä Filipin seurakunnalta, vaan uhrina, joka miellytti Jumalaa. (NOVUM)

15. Uhratkaamme siis hänen kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulten hedelmää, jotka hänen nimeänsä ylistävät.

16. Mutta älkää unhottako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä senkaltaisiin uhreihin Jumala mielistyy. (Hepr 13:15-16)

Kiitosuhri ei ole määräaikainen eikä se kuulu vain jumalanpalvelukseen. Se on lakkaamaton. (NOVUM). *18. Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa. (1. Tess 5:18)*

Pelkkä huulten kiitos ei riitä, vaan on myös tehtävä hyvää ja jaettava omastaan.

Mikä tuoksu meistä leviää?

Hyvänhajuinen voiteen tuoksu vie ajatuksemme väistämättä myös Herran temppeliin, missä kansan rukouksen aikana papin laskiessa aamuin ja illoin suitsukkeeseen esiripun edessä olevalle alttarille kohosi suloinen ja hyvänhajuinen voiteen tuoksu Herran eteen (2. Aik 2:4; 13:11; Luuk 1:9-10).

Jeesus itse oli ja on temppeli (Joh 2:19,21 ; Ilm 21:22) ja temppelinä Hän oli ja on myös sen polttouhrialttari ja suitsutusalttari. Marian voidellessa Jeesuksen hyvänhajuisella voiteella hän hengellisesti ajatellen laski oman suitsukkeensa alttarille - ja huone tulikin täyteen voiteen tuoksua! Ja niin kuin Jumala tunsu sieraimissaan temppelistä nousevan hyvän tuoksun (vrt. 1. Moos 8:20-21), samoin Jeesus hengitti ja nautti tässä huoneessa olevasta voiteen tuoksusta.

Marian voitelun ja voidelluksi tulemisen kautta tapahtui myös kirjoitusten täyttymys:

12. "Kuninkaan istuessa pöydässään tuoksui minun nardukseni kaiken aikaa." (KV 1:12)

Palvellessaan Jeesusta Maria ei asettunut näkyvälle paikalla kiinnittäen huomiota itseensä, vaan hän oli koko ajan Jeesuksen jalkojen juuressa (= lähelläolo, nöyryys ja näkymättömyys). Hänet ja hänen tekonsa huomattiinkin vasta sitten, kun huone tuli täyteen voiteen

tuoksua.

Anna sinäkin mieluummin tekojesi suloisen tuoksun puhua puolestaan sen sijaan, että astuisit itse näkyvästi esille. Vuorisaarnassaan Jeesus opettaa, että kammiossa tehdyt teot palkitaan, mutta torvensoitolla esiin nostetuista teoista on jo saatu palkka (Matt 6:1-6) ... Viihdy Marian tavoin Jeesuksen jalkojen juuressa.

Siinä kohtaan, missä Matteus ja Markus kertovat Jeesuksen sanoneen ”*missä ikinä kaikessa maailmassa tätä evankeliumia saarnataan, siellä sekin, minkä hän teki, on mainittava hänen muistoksensa.*” (Matt 26:13; Mark 14:9), Johannes kertookin, kuinka ”*huone tuli täyteen voiteen tuoksua*”. Ja tämä tuoksu itsessään levitti sanomaa Marian teosta kaikkialle, minne Jeesus ja Maria menivät.

Eli kummassakin on kyse samasta asiasta: evankeliumin saarna on voiteen tuoksun levittämistä ja siellä missä evankeliumi saa sydämissä tilaa voiteen tuoksu täyttää koko huoneen.

4. Juudaksen ja muiden opetuslasten reaktio Marian tekoon

4. Silloin sanoi yksi hänen opetuslapsistaan, Juudas Iskariot, joka oli hänet kavaltava: (Joh 12:4)

”Juudas” (Joh 12:4)

Jeesuksen 11 opetuslasta olivat kotoisin Galileasta ja vain Juudas oli kotoisin maan eteläosasta, Juudasta. Nimi Juudas onkin samaa muotoa kuin Jaakobin poika Juuda ja nimi merkitsee ”kiittää, ylistää”.

On traagista, kun ihminen ei elä tunnustuksensa mukaista pyhää elämää.

”Iskariot” (Joh 12:4)

Iskariot merkitsee ”Keriotin (= ”kaupungit”; sijaitsi Etelä-Juudeassa, Joos 15:25) mies” ja ”salamurhaaja”. Kain oli ensimmäinen ”salamurhaaja” (1. Moos 4:8) ja ”kaupungin mies” (4:17) ja näin Juudas kulki ”*Kainin tietä*” (Juuda 1:11) ja hänessä oli sama henki kuin Kainissa.

”Mitä varten tämä haaskaus” (Mark 14:4)

Juudaksen alkuun paneman nurinan mukaan Marian kallis uhraus oli silkkaa haaskausta. Muutama päivä tämän jälkeen Jeesus kutsuu Juudasta ”kadotuksen lapseksi” käyttäen siinä juuri tätä haaskaus –sanaa. Juudas syytti Mariaa haaskauksesta, vaikka hän itse oli ”haaskauksen lapsi” ja haaskasi oikeasti hukkaan koko kalliin elämänsä.

5. ”Miksi ei tätä voidetta myyty kolmeensataan denariin ja niitä annettu köyhille?” (Joh 12:5)

Koko huoneen tullessa täyteen voiteen tuoksua kaikki muutkin pääsivät siitä osalliseksi ja heillä olisi ollut tilaisuus nauttia tilanteesta ja yhtyä Marian kanssa kiitokseen ja ylistykseen. Mutta näin ei tapahtunut., vaan Jumalan pyhyden ilmapiiri ja voiteen tuoksu pakotti huoneessa olivat valitsemaan kantansa, asettumaan joko puolesta tai vastaan. Se sai siis myös Juudaksen paljastamaan piilossa olleen luonteensa.

Tässä toteutui Raamatun sana:

11. *Vääryyden tekijä tehkään edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehkään edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen. (Ilm 22.11)*

Vrt. Mikä saikaan käärmeen tulemaan esiin piilopaikastaan:

3. *Mutta Paavali kokosi kasan risuja, ja kun hän pani ne nuotioon, tuli kyykäärme kuumuuden tähden esiin ja kävi kiinni hänen käteensä. (Apt 28:3)*

Juudas katsoi, että Jeesus ei ollut 300 denarin arvoinen. Minkä arvoinen Jeesus sitten Juudakselle oli? Vain 30 hopearahan arvoinen (Matt 26:15; oli orjan hinta: 2. Moos 21:32, ja vastasi ilmeisesti 120 denaria)!

Verratessamme eri evankeliumeja toisiinsa huomaamme kuinka :

Joh 12:4-5: **Juudas** Iskariot nurisi: *"Miksi ei tätä voidetta myyty kolmeensataan denariin" ... voiteen arvo oli siis 300 denaria*

Mark 14:4-5: **muutamat** närkästyivät ja toruivat: *"Mitä varten tämä voiteen haaskaus? Olisihan voinut myydä tämän voiteen enempään kuin kolmeensataan denariin", voiteen arvo oli noussut, nyt sen hinta oli jo yli 300 denaria*

Matt 26:8-9: **kaikki** opetuslapset nurisivat: *"olisihan sen voinut myydä kalliista hinnasta"*

Kukan näistä evankeliumeista on oikeassa? Kaikki! Alkuaan Juudas kantoi nurinaa sydämessään, mutta hänen ääneen lausumansa nurina tarttui nopeasti muutamiin opetuslapsiin ja eikä mennyt aikaakaan, kun me näemme kuorossa kaikkien opetuslasten nurisevan.

Tässä onkin tuotu esiin "nurinan kaava" - ja juuri näin se toimii tänäkin päivänä meidänkin keskuudessamme:

6. ... *Ettekö tiedä, että vähäinen hapatus hapattaa koko taikinän? (1. Kor 5:6)*

5. ... *Katso, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää! (Jaak 3:5)*

Muuten, tämä havaintoesimerkki antoi yhden vastauksen kysymyksemme "miksi Raamatussa on neljä evankeliumia?"

"Ja he toruivat häntä." (Mark 14:5)

Marian suorittama palvonta nosti opetuslapsijoukosta nurinaa ja torumista.

En ole kehottamassa ketään ylilyönteihin, vaan paremminkin ottamaan huomioon omassa jumalanpalvonnassaan ympärillä olevat, mutta totuudeksi jäänee kuitenkin, että aina eivätkä kaikki tule ymmärtämään sitä, mitä sinä rakkaudesta Herraan olet tekemässä - pääasia että Kristus hyväksyy ja nauttii siitä mitä sinä teet Hänelle.

6. *Mutta tätä hän ei sanonut sentähden, että olisi pitänyt huolta köyhistä, vaan sentähden, että hän oli varas ja että hän rahakukkaron hoitajana otti itselleen, mitä siihen oli pantu. (Joh 12:6)*

Päällisin puolin katsottuna Juudaksen puhe vaikutti jopa hurskaalta ja se vaikutti olevan linjassaan Jeesuksen opetuksen kanssa köyhien ja vähäosaisten auttamisesta: mitä teki heille sen teki Jumalalle ja mitä jätti tekemättä heille sen jätti tekemättä Jumalalle (Matt 25:35-46). Mutta muista tätä: tärkeämpää kuin sanat ovat niiden takana vaikuttava motivaatio, teon vaikutin. Ja tämä oli Juudaksella täysin väärä kuten Johannes tässä jakeessa paljastaa.

Mutta tuomitessamme Juudaksen meidän on aika ajoin syytä tarkastella myös omien sanojemme ja tekojemme vaikuttimia, onko liikkeelle panevana voimanamme yksin puhdas rakkaus lähimmäisiämme kohtaan, vaan sekoittuuko siihen kunnianhimoa, huomatuksi ja tunnetuksi tulemisen halua, oman voiton pyyntiä jne.

Myydessään rahanhimossaan Jeesuksen kiinniottajien käsiin Juudas myi samalla oman sie-lunsa. Hänen kohdallaan toteutuikin kirjaimellisesti Raamatun sana:

10. Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla. (1. Tim 6:10)

5. Jeesuksen vastaus nurisijoille

10. Kun Jeesus sen huomasi, sanoi hän heille: "Miksi pahoitatte tämän naisen mieltä? Sillä hän teki hyvän työn minulle. (Matt 26:10)

Maria ei itse puolustanut itseään syytöksiään vastaan. Mutta Marian ollessa vaiti Jeesus puolusti häntä.

Hengellinen ihminen toimii yleensä Marian tavoin. Seurakunnan kriisitilanteissa, missä vastakkain ovat eri näkemyksen omaavat henkilöt, suurinta ääntä ja huutoa pitävät kaikkein epähengellisimmät ja pienintä ääntä itsestään ja jopa asiastaan pitävät hengellisimmät ihmiset. He jättävät asian Jumalan käteen.

7. Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja milloin tahdotte, voitte heille tehdä hyvää, mutta minua teillä ei ole aina. (Mark 14:7)

Köyhien auttaminen on totisesti oikeaa laupeuden työtä eikä Jeesus ollut sitä vastaan, sillä Hän neuvoi rikasta miestäkin: "mene, myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua" (Mark 10:21). Mutta tätä auttamista voitiin tehdä milloin vain, sillä "köyhät teillä on aina keskuudessanne", mutta Jeesuksen voitelemisen tällä tavoin oli mahdollista vain "tässä ja nyt" –hetkessä; huomenna Hän oli jo ratsastamassa kohti Jerusalemiä ja kaikki oli tuolloin jo myöhäistä. Lyhyeen ajan hetkeen tuli tarttua oikea-aikaisesti ja nopeasti, mitään empimättä.

Maria oli viettänyt aikaansa Jeesuksen jalkojen juuressa ja nyt hän osasi tehdä tekonsa oikea-aikaisesti, hän osasi tarttua kiinni ohi kiitävään ajan hetkeen. Marian teon oikea-aikaisuus nousee arvoonsa kun luemme, mitä Raamattu kertoo kolmen muun naisen myöhästyneestä ajoituksesta: hekin valmistivat voiteensa ja hekin tulivat paikalle voidellakseen Jeesuksen - mutta he olivat tekemässä tekoansa liian myöhään, he saapuivat paikalle myöhässä: Hän, jota he saapuivat voitelemaan, ei ollut enää sillä paikalla, missä Hänet olisi voitu voidella eikä Hän ollut enää siinä olotilassa, missä Hän tarvitsi ruumiin voitelua (Mark 16.1-6). He halusivat tehdä hyvä teon, mutta sen tekeminen oli peruuttamattomasti myöhäistä.

Tällä on meille paljon sanottavaa. Miksi me olemme hyvissä aikeissamme ja teoissamme niin monesti peruuttamattomasti myöhässä? Miksi sairassuoteelle tarkoitetut rohkaisun sanat tuodaan esille vasta muistotilaisuudessa? Miksi -kysymyksiä olisi paljon, mutta vastaus on tämä: me emme ole Marian tavoin viipyneet Herran jalkojen juuressa kuunnellen Hänen puhettansa, me emme ole päässeet sisälle Jumalan aikatauluun ...

8. Hän teki, minkä voi. Edeltäkäsini hän voiteli minun ruumiini hautaamista varten. (Mark 14:8)

"Hän teki, minkä voi." (Mark 14:8)

"Hän teki, minkä voi" on kirjaimellisesti "mitä hänellä oli hän teki" (OLB), "mitä omisti hän teki" (NOVUM). Oli asioita mitä Maria ei voinut tehdä, eikä häntä koskaan tulla asettamaan vastuuseen niistä, mutta hän teki kaiken minkä voi, hän antoi kaiken mitä omisti, itsensäkin, viimeiseen pisaraan saakka - pullon särkeminen viimeisenkin pisaran esiin saamiseksi puhuu myös tästä - Jeesukselle, Hänen kunniakseen.

Antamisen määrä ei tee kenestäkään Marian kaltaista, vaan se, kuinka suuri osa antimme on siitä, mitä meillä on. Tapaus uhriarkun ääressäkin osoittaa tämän:

1. Ja hän katsahti ja näki rikkaiden panevan lahjoja uhriarkkuun.

2. Niin hän näki myös köyhän lesken panevan siihen kaksi ropoa.

3. Silloin hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut.

4. Sillä kaikki nuo panivat lahjansa liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan, koko elämisen-
sä, mikä hänellä oli." (Luuk 21:1-4)

Jumala ei odota meidänkään tekevä yhtään enempää kuin mitä meillä on. Me emme ole vastuussa niistä lahjoista ja kyvyistä joita meillä ei ole, emmekä niistä mahdollisuuksista ja varoista, joita toisella on ja joita toinen omistaa, vaan me olemme tilivelvollisia siitä, mitä meillä on (vrt. 2. kor 8:12) ja mitä meille on ylhäältä annettu. Jeesus sanookin:

48. ... Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan; ja jolle on paljon uskottu, siltä sitä enemmän kysytään. (Luuk 12:48)

Viiden leiviskän saanut tekee tiliä viidestä leiviskästä, mutta yhden leiviskän saaneen riittää tehdä tiliä vain yhdestä leiviskästä (Matt 25:15s.). Jumala on oikeudenmukainen.

Tämä periaate yhtäältä vapauttaa meidät paljosta, mutta toisaalta se myös velvoittaa meitä: Sanojen "Hän teki, minkä voi" toinen puoli onkin siinä, että mikään vähempi ei riitä kuin tehdä se minkä voi! Olemmeko me tekemässä voitavamme? Olemmeko me rikkomassa oman alabasteripullomme ja vuodattamassa oman elämämme, itsemme, sen jokaisen pisaran, Hänelä?

"Hän teki, minkä voi" Eikö meidän eräänä päivänä olisi suurenmoista kuulla nämä sanat Herran suusta!

"Edeltäkäsini hän voiteli minun ruumiini hautaamista varten." (Mark 14:8)

Edeltäkäsini –sana sisältää merkityksen "ottaa ennakkoon" (OLB). Maria siis aavisti Jeesuksen lähestyvän kuoleman ennakkoon. Hän teki sen ennakkoon, minkä Nikodeemus ja Joosef Arimatialainen tekivät aikanaan (Joh 19:39-40).

Pään voitelu liittyi elämään ja eri virkatehtävien valtuutukseen, mutta jalkojen voitelemine oli epätavallista, oikeastaan se tehtiin vain kuolleelle hautaamisen yhteydessä. Näin erityisesti jalkojen voitelu osoitti Marian teon viittaavan profeetallisesti Jeesuksen hautaamiseen, jonka toteutuminen olikin vain kuuden päivän päässä (12:1).

Opetuslapset eivät odottaneet eivätkä ymmärtäneet Jeesuksen kuoleman läheisyyttä (Luuk 9:44-45; 18:31-34; ...). Muista mitä Raamattu sanoo Pietarista: "Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi nuhtelemaan häntä sanoen: 'Jumala varjelkoon, Herra, älköön se sinulle tapahtuko.'" (Matt 16:22).

Mutta Maria oli erilainen. Ristinsanomien edessä hän ei ryhtynyt kiistelemään tai estelemään sitä, vaan hän käänsi sen syyksi syvään palvontaan. Maria oli viipynyt ja kuunnellut Jeesuksen sanoja tavalla, mitä monikaan opetuslapsista ei ollut tehnyt. Ja Maria oli sisäistänyt Jeesuksen sanat, tahdistanut sydämensä sykkeen Jeesuksen sydämen lyönteihin ja nyt hän osasi tehdä sen minkä hän teki ja vieläpä oikea-aikaisesti. Maria näyttää olleen ainoita, jos ei ainoa, joka näki kuoleman varjojen lankeavan Jeesuksen ylle (vrt. Jes 9:1; Luuk 1:78-79: voidakseen viedä meidät pois kuoleman varjoista Jeesuksen tuli itse tulla niistä osalliseksi).

Ja siksi hän voiteli Jeesuksen ruumiin "hautaamista varten".

Vrt. Vastaavasti kukaan opetuslapsista ei ymmärtänyt Jeesuksen nousevan kuolleistakaan (Luuk 24:19s.; ...), mutta usko tähänkin löytyi aivan yllättävältä taholta: paratiisiin päässyt ryöväri julisti Jeesuksen kuninkuutta ja ylösnousemusta ristillä ollessaan selvästi erottuvina ja kuuluvin sanoin (Luuk 23:42).

Marian vuodattaman voiteen tuoksu säilyi Jeesuksen kehossa varmaankin aina sinne asti, kun Hän asettui ehtoollispyytään opetuslastensa kanssa, kun Hän meni Getsemaneen, kun

Hänet vietiin ylimmäisen papin luokse kuulusteltavaksi, Pilatuksen palatsiin ... kun Hänen päähänsä painettiin orjantappurakruunu ... ja kun hänen jalkansa naulittiin ristille.

Jeesus siis voideltiin kuolemaan ennen kuolemaansa. Tähän järjestykseen sisältyy meille suunnattu syvä esikuva: meistä kukaan ei voi ottaa joka päivä ristiänsä ja seurata Jeesusta muuta kuin Pyhän Hengen voiman ja voitelun avulla.

13. Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää. (Room 8:13)

9. Totisesti minä sanon teille: missä ikinä kaikessa maailmassa tätä evankeliumia saarnataan, siellä sekin, minkä tämä teki, on mainittava hänen muistoksensa." (Mark 14:9)

"tätä evankeliumia saarnataan" (Matt 26:13)

Evankeliumi merkitsee "hyvä uutinen, hyvä sanoma, ilosanoma". Vaikka Maria voiteli Jeesuksen hautaamista varten, niin siitä huolimatta Jeesus puhui ilosanomasta. Jeesus näki tässä siis pidemmälle kuin Golgatalle, maallisen vaelluksensa loppuun. Hän näki haudan tuolle puolelle, Hän näki ylösnousemukseen, taivaaseen astumiseen ja helluntaihin saakka, jotka toteutuivat Hänen riemullisen ylösnousemuksensa kautta.

Tässä Jeesus siis julisti etukäteen ylösnousemestaan ja täydellistä voittoaan saatanaan valasta.

"kaikessa maailmassa" (Matt 26:13)

Tuohon aikaan pakanat olivat vielä muukalaisia ja vieraita Jumalan lupauksen liitolle (Ef 2:12-13; Room 9:4-5; 2. Piet 2:10), mutta Jeesus antoi tässä selvän lupauksen evankeliumin julistamisesta kaikkialla maailmassa. Tämä oli ennakoilmoitus Hänen myöhemmin antamastaan lähetyksenkäskystä: *"Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille."* (Mark 16:15).

"on mainittava hänen muistoksensa" (Matt 26:13)

Maailmaan on pystytetty monia mausoleumeja, joiden tunnettavuus on rajoitettua, mutta tämä Jeesuksen pystyttämä muisto Marian teon kunniaksi tunnetaan kaikkialla maailmassa. Ja me olemme tänään tässä tilaisuudessa 2000 vuotta myöhemmin toteuttamassa näitä Jeesuksen profeettallisia sanoja.

Miksi Marian tekoa tulee julistaa uudelleen ja uudelleen? Siksi, että evankeliumi on tarkoitettu *"uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi"* (Room 16:26). Ja se saakoon sitä aikaan meissäkin tänä iltana.

Jos haluat lyhytaikaista muistoa itsestäsi, niin toimi kuin tämän maailman sankarit toimivat (katoava sepele), mutta jos haluat ikuisen muiston itsestäsi, niin toimi kuin Maria (kuihtumaton sepele). Se, mitä me teemme itsemme hyväksi, unohtuu, mutta se, mitä me teemme Kristukselle, on kuolematonta!

Jeesus saattoi suvereenisti ilmoittaa edeltäkäsini mitä evankeliumi tulee sisältämään. Näin Hän samalla paljastaa kuka on Raamatun tekstin takana, kuka oli sen todellinen kirjoittaja. Hän on Jeesus Kristus, lihaksi tullut Jumalan Sana (Joh 1:1,14).